

Hensyn til dem, der skal betale Pengene, og der er jo Forholdet dette, at den allerstørste Del af Landets Befolkning har mindre Indtægter. Efter de statistiske Oplysninger om Skatteindtægterne fra 1909 — 10 viser det sig, at der, bortset fra gifte Kvinder, af 1,153,000 Personer, Personer over 18 Aar — altsaa ogsaa unge Mennesker —, var 729,731, der havde en saarings Indtægt, at den ikke naaede Skattegrænsen; der var 57,301, hvis Indtægt bevægede sig fra Skattegrænsen op til 800 Kr.; der var 91,077, der havde mellem 800 og 1,000 Kr.; der var 76,472, der havde mellem 1,000 og 1,200 Kr.; der var 66,337, der havde mellem 1,200 og 1,500 Kr., og 54,980, der havde mellem 1,500 og 2,000 Kr.; tæller man disse Tal sammen, viser det sig, at der af de 1,153,000 var 1,075,898, hvis Indtægt ikke naaede 2,000 Kr. Det vil med andre Ord sige, at det kun er under 7 pCt. af Personerne over 18 Aar, der har 2,000 Kr. eller derover. Men alle de, der har mindre, skal være med til at bidrage til dette Dyrtidstillæg, og det er vanskeligt at faa Folk i Almindelighed til at indse, at det, saaledes som Forholdene er i Almindelighed, saaledes som Indtægterne er hos den aldeles overvejende Del af Befolkningen her i Landet, vil være rigtigt at gaa højere med Lønningsgrænserne end foreslaaet i Folketingets Forslag.

Det ærede Medlem (Piper), der talte for Højre, sagde, at han fandt det navnlig utiltalende, at det, der blev sparet, om man maa bruge det Udtryk, paa Regeringens Forslag, var det Tanken at anvende paa anden Maade. Hvorledes det vil blive anvendt, eller hvor stor en Del af det der vil blive anvendt til andre, som med Rette kunde gøre Krav paa at faa nogen Hjælp, ved vi intet om. Derom er der ingen Bestemmelse taget, og saavel den højtærede Minister som andre har forbeholdt sig fuldstændig Frihed med Hensyn til, hvad man i den Henseende vil gøre. Om man vil bruge en Del af dette Beløb — thi at bruge det hele vil der neppe blive Tale om — til at hjælpe andre Steder, vil maaske senere komme til Afgørelse, og det staar da Medlemmerne i dette høje Ting som i det andet høje Ting fuldstændig frit, hvorledes de vil stille sig. Om der er nogen, der, da han stemte for Forslaget i den Skikkelse, det nu har, har haft dette for Øje og ventet at faa noget ad den Vej til andre, som han særlig har interesseret sig for, kan ikke være afgørende ved denne Sags Behandling.

Jeg skal altsaa fremdeles anbefale, at

man for ikke at berede denne Sag nye Vanskeligheder vedtager Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, efter at man har stemt imod de stillede Ændringsforslag.

Piper: I Anledning af de Bemærkninger, der fremkom fra den ærede Formand og Ordfører for Udvalget, vil jeg gerne tillade mig at henvise til, at naar vi har ladet Tilskuddet til de ugifte gaa ud, saa er det ikke, fordi vi ikke i og for sig godt kunde erkende, at det kunde være ønskeligt at give de ugifte af laveste Lønningsklasse en Dyrtidshjælp, men det er af Hensyn til, at vi finder det langt mere paatrængende nødvendigt at give noget mere til de gifte i de højere Lønningsklasser. Og for ikke at paabyrde Staten saa meget større Udgift end Folketingets Forslag er vi gaaet den Vej at foreslaa, at de ugifte gaar ud.

Den ærede Ordfører omtalte tillige, at vi i vort Forslag slet ikke har forhøjet det Dyrtidstillæg, der er tiltænkt Tjenestemænd med en Lønning af 1,350 Kr. og derunder. Det er ganske naturligt; thi det er jo dem, man har favoriseret nede i det andet Ting. Dem er der ikke trukket fra, tværtimod. Dem har man allerede i Folketinget hjulpet, hvad vi fuldt ud erkender rigtigt. Man kan da ikke forlange, at ogsaa vi skulde forhøje Tilskuddet for denne Klasse, fordi Tilskuddet til de andre Lønningsklasser er for ringe.

Den ærede Ordfører rettede saa nogen Kritik mod vort Forslag. Ja, det er saamænd meget muligt, at der kan paapeges et og andet Punkt, hvor det ikke er saa ideelt, som man kunde ønske. Men det er langt lettere at paapege saadanne Punkter i det Forslag, som Flertallet indstiller til Vedtagelse. Det har jo været fremdraget baade i og udenfor Rigsdagen, i hvor høj Grad der fremkommer Meningsløsheder i den Maade, hvorpaa Hjælpen fordeles efter dette Lovforslag, og nogle af de Meningsløsheder fremkommer netop, fordi man i Folketinget har draget dette Skel mellem Land og By. Derfor har vi ladet dette Skel udgaa. I Lønningsloven er der i Forvejen draget Skel mellem Land og By, saa vi finder det ikke nødvendigt at gentage det her ved dette Lønningstillæg, thi derved vil der netop fremkomme mange Uligheder og Uoverensstemmelser i den Maade, Tilskuddet vil falde. Udgifterne er jo, som den højtærede Finansminister Gang paa Gang har fremhævet, kalkulatorisk anslaaede, og den Merudgift, som vil